

קונטרס

הכל דמיון

יגלה איך שכל העולם פלו מלא דמיונות, וכל הסבל שאדם סובל בזה העולם, זהו רק מחמת הדמיונות שנדבקו בו, ותכף-ומיד פשאדם יוצא מהדמיון, ובא אל המציאות — נגאל מכל צרותיו.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, אֲשֶׁר הַדְּמִיוֹן הוֹרֵס
אֶת חַיֵּי הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְאֵין עוֹד דְּבַר
שֶׁפֶל-כֶּף הוֹרֵס לְאָדָם אֶת הַבְּרִיאוֹת וּמְפִילוֹ
בְּנִפְיָה אַחַר נִפְיָה כִּמוֹ הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנָס
בְּאָדָם, וְרַב הַחוֹלִים שְׁסוֹבְלִים מִחֲלוֹת
וּכְאֲבִים, הֵפֵל בָּא רַק מִחֲמַת הַדְּמִיוֹנוֹת
שֶׁהוֹרְסִים לָהֶם כָּל הַחַיִּים.

(אֲמַרֵי-מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק ב', סִימָן תרנו)

קוֹנְטֵרַס

הַכֵּל הַמְּיוֹן

א.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שְׁכָל הַצָּרוֹת
וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, הֵם רַק מַחְמַת
שְׁנַעֲתַקְתָּ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד שְׁנַדְמָה לָּךְ, כְּאִלוֹ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ צָרִיךְ אוֹתָךְ, וְכֵאלוֹ שׁוֹנֵא
אוֹתָךְ, וְכֵאלוֹ רוּצָה לְנַקֵּם בְּךָ, וְכֵאלוֹ עֹזֵב אֶת כָּל
הָעוֹלָם, וְלָקַח אֶת עֲצָמוֹ רַק עָלֶיךָ. עָלֶי לְהוֹדִיעַ לָּךְ,
שׁ"הַכֵּל הַמְּיוֹן", כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחָמָן, זֶן
וּמְפָרְנֵס מִקְרָנֵי רַאמִים עַד בֵּיצֵי כַּנִּים, וְרוּצָה בְּטוֹבוֹת
בְּרִיּוֹתָיו, וְכָל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם,
זֶה רַק מִפְּנֵי שְׁאֵינוֹ רוּצָה לְקַבֵּל יְדִיעָה זוֹ; כִּי עַל-יַדֵּי

החטאים שאדם חטא נגדו יתברך, ובפרט על-ידי פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, שמאד שכח בין בני הנעורים, ואשר דבר זה עוקר את המוח ממקומו, ומעקם את הלב בעקמומיות, ומכניס באדם הפאון פנימי, מכל זה נארגת מחיצה של המיון, כעין קורי עכביש בינו לבינו יתברך. ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (פסחים פה:): 'אפלו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין הקדוש-ברוך-הוא לישראל'. לזאת איעצה, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לצאת מהצרות והיסורים והדמיונות שלך, לך וברח לך במקום פנוי שאין שם בני-אדם, באיזה שדה או באיזה יער, או באיזה קבר וציון של איזה צדיק קדוש ונורא, תנא ואמורא, ותתחיל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר האיש אל רעהו והבן אל אביו, ותספר לו יתברך כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ושום דבר בעולם אל תעלים ותסתיר ממנו יתברך, אלא כל פרט ופרט מה שעבר עליך ועובר עליך תגלה לו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, ואף שבתחלה יהיה נדמה לך כאלו אין מי ששומע אותך, כאלו אין מי שצריך אותך, כאלו אתה מדבר אל הקיר, חס ושלום, עלי לגלות לך, ש"הכל המיון", כי הוא יתברך נמצא ובלעדיו אין שום נמצא, ויקח לך

זמן עד שתשבר את המתיצה של הדמיונות שנבנתה
 בינך לבינו יתברך, ויעברו עליך הרבה נסיונות קשים
 ומרים, שירצו לרחק אותך מהעבודה הקדושה הזו
 של תפלה והתבודדות, שיחה בינך לבין קונך, כי
 הדמיון עובר אצלך כאלו הוא יתברך שונא אותך,
 ואינו צריך אותך, ואינו רוצה לעזר לך, אבל אם
 תהיה עקשן גדול בקביעות עצומה לא לעזב את
 מקומך, ותבוא יום אחר יום אליו יתברך, אז סוף כל
 סוף תפלגה כל המתיצות, ויתבטלו לפניך כל אויביך
 ושונאיך, שהם כלל העוונות והחטאים והפשעים,
 שמהם נבראו מזיקים ומשחיתים ושדין, שמצערים
 אותך ומעיקים את נפשך, ומפילים אותך במרירות
 ובדכאון, כאלו אתה כבר אבוד משני העולמות. וזה
 שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ז): 'כל הקובע
 מקום לתפלתו, אויביו נופלים תחתיו'; כשאדם קובע
 את עצמו בקביעות עצומה, "אני לא אזוז מהקדוש-
 ברוך-הוא יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אני
 צריך רק לדבר להקדוש-ברוך-הוא, אפלו שנדמה לי
 שאבדתי את העולם הזה והעולם הבא, איני עוזב את
 הקדוש-ברוך-הוא". אם הוא קובע לעצמו קביעות
 מקום כזו, אז כל אויביו הרוחניים והגשמיים נופלים
 תחתיו. ולבסוף נתגלה לו אור כזה, שרואה שאין לו

אף אחד בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא. ובו ברגע
 שנספם באדם שאין לו רק אותו יתברך, כבר נגאל
 מכל צרותיו; כי כל זמן שאדם חושב שיש לו איזה
 ידיד טוב, איזה חבר טוב, איזה קרוב משפחה, איזה
 אח או איזה גיס, שיכולים לעזור לו, עדין הוא נמצא
 בצרה גדולה מאד, וחי בדמיונות, שהם הורסים לו
 את החיים, אבל בו ברגע שנספם בדעתו, ש"הכל
 דמיון", ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקדוש-
 ברוך-הוא, בו ברגע נגאל מכל צרותיו, כי נתרחב
 לבו, ומתחיל לראות עולם אחר לגמרי: "מה עלי
 לחיות בדמיונות ובהזיות, ולהיות משפע מזה או
 מזה, להסתובב כעני בפתח אצל זה או אצל זה, זה
 יחזקני, זה יעודדני, זה ישמחני, מה אני צריך לכל
 זה?! אין לי רק את הקדוש-ברוך-הוא, שהוא אוהב
 אותי". אז הוא יכול להיות משפיע וגותן ולתרום
 לאחרים. ואל תחשב, אהובי, בני היקר, שאני רוצה
 לעבד עליך או לפתותך, אלא זו המציאות; כי
 המאמין באמונה שלמה, שאין בלעדיו יתברך כלל,
 והכל לכל אלקות גמור הוא, אז רואה שכל העולם
 כלו הוא דמיון אחד גדול, שכל אחד מסתובב שבור
 ורצוץ, וצריך תשומת-לב מהשני, זה רוצה שידברו
 אתו, זה רוצה שיחזקו אותו, זה רוצה שיתנו לו כסף,

זֶה רוֹצֵה שְׂיִתְנוּ לוֹ כְּבוֹד, וְזֶה רוֹצֵה שְׂיִדְרְשׁוּ בְּשִׁלּוּמוֹ,
 כָּל אֶחָד רוֹצֵה דְבַר אַחֵר. כָּל זֶה נוֹבֵעַ מִדְּמִיוֹנוֹת, כִּי
 בְּרַגַע שְׂאִינוֹ מְקַבֵּל מֵה שְׂרוֹצֵה, הוּא נִשְׁכָּר לְגַמְרִי,
 אֲבָל אִם מְכַנֵּס בְּעֵצְמוֹ יִדְיָעָה זֹו, שְׂאִין לִי רַק אֶת
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵה שְׂאֲנִי צָרִיף אֲבַקֵּשׁ רַק
 מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵקֶשׁ שְׁנוֹת הַכִּי גְדוּלָה, אֲזִי יִרְאֶה
 לְפָנָיו עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרִי, וְיִהְיֶה בֶּן תּוֹרִין. וְזֶה שְׂאֲמָרוֹ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת כד:): "אִין עֲמִידָה אֶלָּא
 תְּפִלָּה" — עֲקַר הַדְּבַר שְׂמַעְמִיד אֶת הָאָדָם, זֶה רַק
 תְּפִלָּה, "אִין שְׂיַחָה אֶלָּא תְּפִלָּה" — עֲקַר הַשְׂיַחָה שְׂלִי
 וְהַדְּבוּר שְׂאֲנִי צָרִיף לְדְבַר וְלְשִׁיחָה, זֶה רַק עִם הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק הוּא מְבִין אוֹתִי, בְּנִי-אָדָם אֵף פַּעַם
 לֹא יְבִינוּ אוֹתִי, "אִין פְּגִיעָה אֶלָּא תְּפִלָּה" — כָּל
 מְקָרָה שְׂפָגַע בִּי, אֲנִי יוֹדַע שְׂאִין לִי אֵל מִי לְפָנוֹת אֶלָּא
 לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שׁוּם בְּרִיָּה אֵינָה מְסַגֶּלֶת לְעֶזֶר
 לִי. וְאִז אֶהוּבִי, בְּנִי הַיָּקָר, אִם תְּחִדִּיר בְּעֵצְמָךְ יִדְיָעוֹת
 אֱלוֹ, אִז יַעֲבִרוּ מִמָּךְ כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, וְיִתְגַּלֶּה לְפָנֶיךָ
 עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרִי, וְאַתָּה תִּהְיֶה שְׂמִיחַ וְתִשְׂמַח אֶת
 בְּרִיּוֹתָיו, וְכֻלָּם יֵאָהְבוּ אוֹתָךְ; כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
 שְׂבוּרִים וְרִצּוּצִים, וְעַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים יִסּוּרִים
 וּמְכַאוּבִים, וְאֵף שְׂלָךְ גְּדָמָה שְׂהַצְרוֹת וְהִיִּסּוּרִים שְׂלָךְ
 הֵם הַכִּי גְרוּעִים, וְאַתָּה הַכִּי גְרָדָף מְכָל הָעוֹלָם, זֶה רַק

דמיון, כי כל אחד חושב כף, אבל בו ברגע שתצית אותי, ותברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ותדבר עמו ברחמים ובתחנונים בעקשנות גדולה, אז יתגלה לפניך מלך עליון בהארה וזיו נפלא, ותשתעשע בשעשוע דמלקא.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שכל מה שאתה רואה בזה העולם, זה רק הקדוש-ברוך-הוא, דומם מנח לפניך, זה לבוש של אין סוף ברוך הוא, כמו שכתוב (חבקוק ב, א): "אכן מקיר תזעק"; עשבים ואילנות ופרחים שצומחים, הכל לבוש לאין סוף ברוך הוא, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה יג, סימן ב): 'כל האילנות פאלו משיחין אלו עם אלו'; כל החיות שרצים ושורצים בעולם הכל לבוש לאין סוף ברוך הוא, מה שהולך, מה שמתנועע, הכל חיות אלקותו יתברך. כל בני-אדם שנבראו בזה העולם רואים, שומעים, נושמים, מדברים, הולכים, מתנועעים, הכל אין סוף ברוך הוא, אף האדם מרב חטאתיו ועוונותיו המרבים, אינו מסוגל להבין איך יכול להיות דבר כזה, שהכל לכל

אין סוף ברוך הוא, ומזה באים כל הצרות והיסורים,
 כל המחשבות והדמיונות, שכל אחד חושב כאלו
 רוצים להציק לי, או להזיק לי, והוא נרדף מעצמו,
 ונכנסת בו קנאה ושנאה לגבי זולתו, והוא נכנס בתוך
 עצמו, ואינו מענין כבר לדבר עם אף אחד, המח שלו
 לחוץ, הלב שלו מעקם בקשיות ובספקות אחריו
 יתברך, ונדמה לו כאלו זה סוף העולם, וכל זה בא
 לו מחמת הדמיונות שנדבקו בו, אבל אם אדם עקשן
 גדול, ומדבר אליו יתברך בתמימות ובפשיטות
 גמורה כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו,
 והוא עקשן גדול על דבר זה, אז סוף כל סוף
 נפתחות עיניו ורואה מראות וחזיונות כאלה, שכל
 העולם כלו אלקות, והוא שש ושמש ומשמש את
 הבריות. ואל תחשב, אהובי, בני היקר, שזה נעשה
 מהיום למחר, אלא צריכים להיות עקשן גדול
 בעבודה הקדושה הזו, לבוא מדי יום ביומו, ולדבר
 ולשוח עמו יתברך, ואפלו אם עובר שבוע, חדש,
 שנה, שנתים, שלש, ואפלו כל ימי חייו, אל ייאש
 עצמו מן הרחמים, למה? כי כל תפלה ותפלה שאדם
 מתפלל אליו יתברך, אינה הולכת ריקם, כי בונה
 על ידי זה מלאכים ועולמות למעלה מעולמות,
 והקדוש ברוך הוא משתעשע עמו, כי רואה איך

שָׂאָדָם כָּל-כָּף מִתְעַקֵּשׁ לֹא לְעֹזְבוֹ, וְאִף שְׁעוֹבֵר עָלָיו
כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאֲבִים, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הוּא
מֵאַרְיֵךְ בְּתַפְלָתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מִבְּטָח לוֹ שֶׁלֹּא תִחְזֹר
תַּפְלָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ב):
'כָּל הַמְּאַרְיֵךְ בְּתַפְלָתוֹ, אֵין תַּפְלָתוֹ חוֹזֶרֶת רִיקָם'; וְזֶה
עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהָיוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם, כִּי גַם עָלֵיהֶם עָבְרוּ כָּל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, הַשְּׁפָלוֹת, מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת,
וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הִחְזִיקוּ מְעַמָּד, וְלֹא נִשְׁבְּרוּ, אֲזִי לְבַסּוֹף
נִעְנֶה, וְנִפְתָּחוּ לָהֶם שַׁעֲרֵי הַרְחָמִים וְהַרְצוֹן, וְנִשְׁפַּע
עָלֵיהֶם אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (ירוּשְׁלָמֵי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ד', הַלְכָה א'): "וְהָיָה כִּי
הִרְבַּתָּה לְהִתְפַּלֵּל" (שְׁמוֹאל-א א, י"ב) — מִכָּאן שֶׁכָּל
הַמְּרַבֶּה בְּתַפְלָה — נִעְנֶה.

אָבֵל צְרִיכִים הִרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, לְעַמֵּד עַל עָמְדוֹ
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי בְּהִתְחַלָּה הַדְּמִיוֹן שֶׁל הָאָדָם עוֹבֵד
עָלָיו חָזַק עַד מְאֹד, כְּאִלוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵאוֹ
וְאֵינוֹ רוֹצֶה בּוֹ וְעֹזְבוֹ, וּכְאִלוֹ עֹזֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
וְרוֹדֵף רַק אוֹתוֹ, וְרוֹצֶה לְנַקֵּם רַק בּוֹ. וּבִאֲמַת "הַכֹּל
דְּמִיוֹן". וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא כ"ט):
'לָמָּה נִמְשָׁלָה תַּפְלָתָן שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵילָת? מָה אֵילָת

זו כל זמן שמגדלת קרניה מפצילות, אף צדיקים כל זמן שמרבים בתפלה — תפלתן נשמעת; הינו הקדוש-ברוך-הוא מסבב עם הצדיקים שישבלו צרות ויסורים ומכאובים, כל אחד כפי בחינתו וענינו, ועל כל אחד עוברים מרירות ולחצים ויסורים אחרים, הכל כדי שיבא אליו יתברך מענינו; כי אצלו יתברך מאד מאד תשובה תפלה ובקשה, אבל הדמיון של האדם הורס אותו לגמרי, כי נדמה לו כאלו הכל חשוף והכל סגור, ואין צריכים אותו, והוא אבוד לגמרי, ואבד את העולם הזה ואת העולם הבא גם יחד, ומזה בא שמתאש ועוזב את עצמו, ונכנס למטה, ושוכב שם בדכאון עמק. ובאמת "הכל דמיון"; כי הוא יתברך אב הרחמן, וכל הבריאה כלה זה רק אלקות, והקדוש-ברוך-הוא ברא את האדם בזה העולם, שיחשב רק ממנו, ויהיה הבוק בחי החיים בו יתברך בקביעות, ויסתכל עליו יתברך, ויראה אותו מכל פרטי הבריאה — דומם, צומח, חי, מדבר, וישמע אותו יתברך בכל חלקי הבריאה, שזה סוד הנבואה ורוח הקדש שזכו אליה הצדיקים, שהגיעו להתפשטות הגשמיות כזו, שכבר לא ראו לפניהם עולם, רק את הקדוש-ברוך-הוא, אזי ממילא שמעו איך שדומם מדבר, כמו שכתוב (חבקוק ב,

(יא): "אֲבָן מִקִּיר תִּזְעַק", וְהָאֵילָנוֹת מְשִׁיחִים אֹתָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה יג, סִימָן ב'): 'כָּל הָאֵילָנוֹת כְּאֵלוֹ מְשִׁיחִין אֵלָיו עִם אֱלֹהֵי; וְכָל הַחַיּוֹת נוֹהֵמוֹת, שׁוֹאֲגוֹת, מְצַפְצְפוֹת וּמִלְלֹת וּמִגְלֹת סוּדוֹת וְרוּזִים נִפְלְאִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כָּל בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְדַבְּרִים וּמְפַטְפְּטִים הַבוֹרִים שֶׁל מַה בְּכָף, כָּלָם מִגְלִים רְזִים וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, שֶׁכָּל זֶה סוּד שִׁיחוֹת חַיּוֹת וְעוֹפוֹת, שִׁיחוֹת דְּקָלִים, מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וּמַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה, שְׂזוּכִים הַצְּדִיקִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מַה לְּפָנֶיךָ, לָמָּה לָךְ לַחַיּוֹת בְּדַמְיוֹן, כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אוֹתָךְ, וְאֵינוֹ צָרִיךְ אוֹתָךְ, בּוֹ בְּרַגַע תִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ: "אֲנִי אֶת מְקוֹמִי לֹא אֶעֱזֹב, וְאָבוֹא כָּל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֶדְבַר וְאֶשִׁיחַ וְאֶסַּפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, יִהְיֶה מַה שֶׁיִּהְיֶה וְאֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה בְּעִקְשָׁנוֹת הַכִּי גְדוּלָה".

עַל-יְדֵי-זֶה סוּף כָּל סוּף יִתְגַּלֶּה לְפָנֶיךָ עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרִי, וְתִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל חִלְקֶךָ, וְתִדַּע שֶׁכָּל אֵלוֹ הַדַּמְיוֹנוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת וְהַתְּרַחֲקוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, עָבְרוּ עַל כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁהָיוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל הַהֶפְרֵשׁ בֵּינָם לְבִינֶךָ — שֶׁהֵם רָצוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמְרוּ לְעֲצָמָם: "יַעֲבֹר עָלַי מָה, אֲנִי אֶת מְקוֹמִי לֹא אֶעֱזֹב

ולא אתרחק מהקדוש ברוך הוא", ואתה נשבר מכל דבר קטן, ועוזב את הכל, ובורח ונמלט אל תוף המטה, ושוכב כפגר מת במרירות ובעצבות וכדכאון, וצרים ומרים לך החיים. ועל-כן, אהובי, בני היקר, שמע בקולי, הורד מעצמך את כל הדמיונות, כאלו יש לך בזה העולם איזה אדם שמבין אותך, או איזה אדם שרוצה לעזור לך, אין דבר כזה "הפל דמיון", כל אחד מתפונן לטובתו הוא, אתה צריך להגיע למדרגה כזו, שאתה תשפיע על אחרים שמחה ועידוד וחיזוק, ולקרבתם, להצחיקם, ולשמחם, וזו המדרגה העליונה ביותר להגיע אליה בזה העולם.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כשאדם חוטא בחטא המגנה של פגם הברית, ובפרט הוצאת זרע לבטלה, על-ידי-זה נעקר מחו ושכלו לגמרי, ונכנס בו דכאון פנימי, והדכאון והעצבון אורגים לו דמיון, שנדמה לו כאלו כלם שונאים אותו, וכלם אינם צריכים אותו, ואינם יכולים לסבלו, וכלם מכירים את מעשיו, וכלם קוראים את מחשבותיו, ומהדמיון הזה בא, שאדם סוגר את עצמו בתוך ביתו, ואינו רוצה

לצאת. ובאמת אין לך עוד דמיון יותר גדול מזה,
 והדמיון הזה הורס את האדם לגמרי; כי יש בני-אדם
 שמתענים בענויים קשים ומרים ימים ושבעות
 וחדשים, ואפלו שנים, כאלו כלם רודפים אותם וכלם
 שונאים אותם, וכלם משפילים אותם, והדמיון הזה
 אין מי שיהיה נקי ממנו, אחד פחות ואחד יותר. וכל
 זה בא מחמת רב עוונותיו, שברא קלפות ומשחיתים
 ומזיקים ושדים שנוקמים בו, ואינו תופס ש"הפל
 דמיון", כי בו ברגע שיברח לו במקום פנוי שאין שם
 בני-אדם, וידבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ויתחיל
 לגלות לפניו יתברך את לבבו, ושאינו רוצה שום דבר
 רק את הקדוש-ברוך-הוא, אזי אם יהיה חזק בזה עד
 כדי מסירות נפש, ש"איני רוצה כלום רק אותך רבנו
 של עולם", אז ישבר את כל החומות והמחיצות,
 ויתבטלו כל הקלפות והמזיקים והמשחיתים, ותשמע
 תפלתו. כמאמר ז"ל (תענית ח.): 'אין תפלתו של
 אדם נשמעת אלא אם-כן משים נפשו בכפו'; כי מי
 שרוצה לצאת אחת ולתמיד מדמיונותיו, עליו להרגיל
 את עצמו בעבודה הקדושה הזו של תפלה
 והתבודדות, ומי שמרגיל את עצמו לדבר אל
 הקדוש-ברוך-הוא, הוא הכי מאשר בחיים. אך הצרה
 הכי גדולה, שאלו הקלפות והמשחיתים, השדים

וְהָרוּחִין שֶׁבָּרָא מְעוּוּנוֹתָיו, הֵן הֵן הַמְּעַלְיָמִים וּמַכְסִּים
 וּמְסַתִּירִים אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתוֹ, וְאֵינוֹ צָרִיךְ אוֹתוֹ
 לְגַמְרֵי. וּבְאֻמַּת אֵין לָךְ עוֹד דְּמִיוֹן גָּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּתוֹכָךְ, וּמְחַיֶּה וּמְהַיֶּה
 אוֹתָךְ, וְאַתָּה הוֹלֵךְ עִם הַחַיּוֹת, מִתְנוּעֵעַ עִם הַחַיּוֹת,
 וְהוּא רַק מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה, שֶׁתְּחִיל לְהַסְתַּכֵּל וּלְהַתְּבוּנֵן
 בָּזֶה. וְלִכֵּן עָקֵר הַגְּלוּת וְצָרוֹת הַנֶּפֶשׁ הֵם רַק מִתְּחַמַּת
 שֶׁנַּעֲלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁמִּזֶּה נִתְּהוּיִם
 כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, שֶׁחֹשֵׁב שֶׁכֻּלָּם שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ וְקוֹרְאִים
 אֶת מַחְשְׁבוֹתָיו, וְיוֹדְעִים אֶת מַעֲשָׂיו. וּבְאֻמַּת "הַכֹּל
 דְּמִיוֹן", כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים נד:): 'אֵין
 אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ'; אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד עַל
 יַד חֲבֵרוֹ, וְיִהְיֶה נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ לְחֲבֵרוֹ יֵשׁ טוֹב יוֹתֵר
 מִמֶּנּוּ, וּבְאֻמַּת חֲבֵרוֹ הֵכִי אֲמַלְל בְּחַיִּים, וְאַפְלוֹ שְׂרוּאָה
 שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ עָנִי וְאַבְיוֹן וּמְדַכָּא בִּיסוּרִים, וְהֵהוּא
 עָשִׂיר גָּדוֹל וְאֵין חֶסֶר לוֹ עֲבָדִים וּשְׂפָחוֹת וְאַרְמוֹנוֹת,
 עִם כָּל זֹאת הוּא מְלֵא צַעַר וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים, וְחֲתִיּוֹ
 אֵינָם שָׂוִים מְאוּמָּה. וְלִכֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיִּקָּר,
 לְקַחַת אֶת עֵצְמָךְ בְּיַדִּיךָ אַחַת וּלְתַמִּיד, וְצֵא מִדְּמִיוֹנְךָ,
 וְתַחֲקֵק בְּדַעְתְּךָ, שֶׁאֵין לָךְ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 כִּי הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְעֲלֶיךָ לְאַהֵב אוֹתוֹ, שְׂזוֹ הִיָּתֵה

מדרגת כל הצדיקים הקדושים שהיו בעולם, הנביאים, התנאים והאמוראים, הגאונים והמקבלים, שעברו את דמיון העולם הזה, ודלגו על הכל, עד שנדבקו בדבקות אמת בו יתברך, וכבר לא רצו שום דבר רק את אמת מציאותו יתברך. וכשתגלינה לפניך ידיעות אלו, אז תהיה הכי מאשר בחייה, וכלם יאהבוך ויכבדוך; כי בו ברגע שאדם מגיע אל מסקנה להיות משפיע ולא משפיע, נותן ולא מקבל, אזי קונה לעצמו המון ידידים ומעריצים ואוהבים; אשרי מי ששם דברים אלה בתוך לבו.

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר הכל לכל אלקות גמור, דבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ואפלו מכה קטנה שאדם מקבל באצבע הקטנה, זה גם כן ממנו יתברך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז'): 'אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה'; 'ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו במלא נימא' (יומא לת.); כי הכל ממנו יתברך. וכשתודענה לך

ידיעות אלו, בו ברגע יפלו ממך כל הדמיונות, שהורסים את האדם לגמרי; פי רואים בחוש, על כל אדם בזה העולם עובר משבר אחר: זה רודפים אותו במציאות — מפטרים אותו מעבודה, זה פושט רגל — מתחרים שוברים את עסקו, זה נפרד מאשתו — פי בני-אדם התערבו בחיי האישות שלו, זה אינו מוצא את בן זוגו, וזו אינה מוצאת את בן זוגה — מחמת שאנשים מדברים עליהם רע, וזה כל השכנים שונאים אותו ומדברים עליו ונוקמים בו, וזה כל הדיירים אינם יכולים לסבלו, וזה כל העיר רודפת אותו, וזה כל המדינה מתנפלת לו, וזה כל העולם פלו מדברים עליו, אפלו שאין מכירים אותו, הוא נעשה שיחה בין הבריות, שכל אחד צריך לדבר עליו. ובאמת אם תתבונן היטב, תראה ש"הכל המיון", כי בו ברגע שאדם מכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך החיים שלו, אז נופלות ממנו כל המחיצות וכל ההעלמות וההסתרות והכסויים, ונתגלה לו האין סוף ברוך הוא, ויודע ועד אשר כל המרירות והדכאונות שמעיקים ומצערים אותו, יש בזה השבון צדק, הן מסודי הגלגול, שצריך לתקן מה שקרה בגלגולים הקודמים, הן שמשליכים אותו במקומות מזהמים ופגומים שהוא ימצא שם נשמות ששיכות

לְנִשְׁמָתוֹ, וְכִשְׁהוּא יַחֲזֹר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וַיִּתְגַּלֶּה לְפָנָי
עֵינָיו אֹרֹו יִתְבַרֵךְ, עַל-יַדֵּי-זֶה יַעֲלֶה גַם אֶת אוֹתָן
הַנְּשָׁמוֹת; וְעַל-כֵּן אֵין עָלֶיךָ לְהַשְׁבֵּר מִכָּךְ שְׁבָנֵי-אָדָם
רוֹדְפִים אוֹתְךָ, מִשְׁפִּילִים אוֹתְךָ, מְדַבְּרִים עָלֶיךָ
וּמְקַנְאִים בְּךָ, כִּי נִשְׁמָתְךָ נִשְׁמָה הַכְּלוּלָה מִהֶמוֹן
נְשָׁמוֹת, וְאִם אַתָּה תִּתְחַזֵּק בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה לְהִיּוֹת
דְּבוּק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲזִי תִמְשֹׁךְ אֶתְךָ עוֹד מֵאוֹת וְאֶלְפֵי
נְשָׁמוֹת הַתְּלוּיּוֹת בְּנִשְׁמָתְךָ, שְׁזֶה מֵה שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (יומָא פו:): 'גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה, שְׁבִשְׁבִיל יְחִיד
שְׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה מוֹחֲלִים לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ'; כִּי אָדָם
כְּזֶה שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ מְדַבְּרִים עָלָיו, אֶפְלוּ שְׁאֵין
מְכִירִים אוֹתוֹ, זֶה סִימָן שְׁכָל אֵלוֹ הַנְּשָׁמוֹת תְּלוּיּוֹת
בְּנִשְׁמָתוֹ, וְאִם הוּא חוֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, וּמְדַבֵּק אֶת
עַצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי מַעֲלֶה אֶת כָּל הָעוֹלָם
כְּלוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ. אוֹתוֹ דְּבָר עִם כָּל
אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, זֶה שְׁשׁוּבְרִים אוֹתוֹ בְּעֶסֶק,
וְזֶה שְׁמִגְרָשִׁים אוֹתוֹ מִבֵּיתוֹ, וְזֶה שְׁמִבְזִים אוֹתוֹ
בְּחִבְרָה, בְּמָקוֹם לַעֲנוּת לְאֵלוֹ הָאֲנָשִׁים, הוּא בּוֹרַח
אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְשֵׁשׁ וְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחָה אֵין סוּפִית, אֲזִי בּוֹ
כְּרָגַע הַכֹּל מִתְבַטֵּל, כִּי רוֹאֶה שׁ"הַכֹּל דְּמִיוֹן", וְנִשְׁפָּע
עָלָיו שְׁפַע עָלִיוֹן, וְכָל מֵה שְׁרָצוּ הַשׁוֹנְאִים לְרֹאוֹת בּוֹ,
נוֹפֵל עַל רֵאשׁוֹם, וְהוּא יוֹצֵא הֵכִי מְאֹשֵׁר.

ובלבד, אהובי, בני היקר, שתהיה חזק בעבודה
 הקדושה הזו — לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא,
 ולהוציא את הרצונות שלך אליו יתברך, שתגלה לו
 יתברך תמיד, שאתה רוצה רק אותו יתברך, ותתפלל
 לפניו יתברך בשמחה עצומה, כי כך אמרו חכמינו
 הקדושים (ילקוט תהלים, רמז תרכג): 'בשעה שאדם
 עומד בתפלה, יהא שמח שעובד לאלוה ש אין כמותו
 בעולם, ואל תהי נוהג בקלות ראש לפניו'; וזו
 המדרגה העליונה ביותר שאדם יכול לזכות בזה
 העולם, שבא לפניו יתברך בשמחה עצומה: "רבוננו
 של עולם, אין לי ככר כלום, אבדתי את הכל, נשאר
 לי רק אותך". כשאדם מגיע אל נקדה זו, אז נגאל
 מכל צרותיו, והוא בא אל מדרגות הצדיקים
 הקדושים, שזכו לראות אורות צחצחות, ויחדו
 יחודים קדושים, והתענגו בזיו שכונת עזו יתברך; כי
 גם עליהם עברו בהתחלה כל מיני צרות ויסורים
 ומרירות כאלו, רק ההפרש בינה לבינם — שהם
 החזיקו מעמד, ואתה נשבר מכל דבר קטן, ומדמין
 לך כל מיני דמיונות, וחושב כל מיני שטיות, ואתה
 נופל בקטנוניות כאלו זה הסתכל עלי, זה דבר עלי,
 זה קרץ עיניו עלי וזה צחק ממני, שכל זה קטנוניות
 שכלולה מכל מיני דמיונות, שמעלימים ומסתירים

אֶת הָאָמֶת; וְעַל־כֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, צֵא מִכָּל אֱלוֹ
 הַקְּטָנוּנִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וּרְאֵה לְפָנַי עוֹלָם גָּדוֹל, מִלֹּא
 אוֹרוֹת, וְהַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְתַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ
 יְתַבְּרֶךָ, וְאִז תִּהְיֶה הֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ, וְלֹא תִצְטָרֶךָ
 כְּלוּם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְאִז תִּגִּיעַ
 אֶל מַדְרָגוֹת הַצְּדִיקִים, וְתִהְיֶה מִשְׁפִּיעַ וְלֹא מִשְׁפָּע,
 נוֹתֵן וְלֹא מְקַבֵּל, שֶׁזוֹ גְּאֻלַּת הַנֶּפֶשׁ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם
 דְּבָרִים אֱלוֹ אֶל תּוֹךְ לְבוֹ, וְשׁוֹבֵר אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת
 שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, וּבּוֹרֵחַ רַק אֱלֹיו יְתַבְּרֶךָ, שֶׁאִז יִהְיֶה
 הֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיו.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!